

Kamer der Volksvertegenwoordigers

Chambre des Représentants

18 JUNI 1953.

18 JUIN 1953.

WETSVOORSTEL

tot wijziging van de wet van 15 Juni 1951
betreffende de dienstplicht.

PROPOSITION DE LOI

modifiant la loi du 15 juin 1951 sur la milice,
le recrutement et les obligations de service.

TOELICHTING

DEVELOPPEMENTS

MEVROUWEN, MIJNE HEREN.

MESDAMES, MESSIEURS.

In verschillende artikelen van de wet van 15 Juni 1951 is voorzien dat de belanghebbenden, om van bepaalde voordelen van de wet te genieten, een verzoekschrift of een verhaal moeten indienen bij bepaalde instanties. Telkens wordt in deze bepalingen voorgeschreven dat de handtekening van de belanghebbende voor echt moet verklaard worden door een of andere overheid, meestal door een lid van het schepencollege, door de koloniale overheid of door een Belgisch diplomatiek of consulaire ambtenaar.

Het heeft zich meermalen voorgedaan dat belanghebbenden, die op geldige wijze en binnen termijn een aanvraag hadden ingediend of een verhaal hadden uitgeoefend voorzien in de artikelen 21, § 3, 33, § 1, 3°, 34, § 2, en 52, § 1, vergeten hadden hun handtekening voor echt te doen verklaren.

Over het algemeen wordt door de bevoegde overheid, aan dewelke de aanvraag of het verhaal geadresseerd is, deze aanvraag of verhaal daarom onontvankelijk verklaard.

De rechtsgeldigheid van deze houding kan betwijfeld worden. Immers in geen der besproken artikelen is de voor echt verklaring voorzien op straf van nietigheid tenzij in artikel 52, § 1, waarin de procedure van voorziening in verbreking door de dienstplichtige wordt geregeld.

In elk geval moet hogervermelde praktijk betreurd worden. De overheden, aan dewelke een verzoek of verhaal is geadresseerd, zouden best doen in geval van ontstentenis van de voor echt verklaring, het stuk terug te sturen aan de belanghebbende met vraag onmiddellijk te zorgen voor deze voor echt verklaring. Daar echter door deze overheden dergelijke praktijk niet wordt gevolgd menen wij dat het onontbeerlijk is dat deze zaak uitdrukkelijk zou voorzien worden in een wettekst. Immers wij kunnen niet aanvaarden dat het genieten van zeer belangrijke rechten als daar zijn het recht van vrijstelling of uitstel, zouden afhankelijk gesteld worden van een louter vormvoorschrift dat op zich zelf wel een zeker bestaansreden heeft maar waarvan de naleving gemakkelijk kan worden verzekerd door een klein initiatief vanwege de betrokken overheden zelf.

Différents articles de la loi du 15 juin 1951 prévoient que, pour bénéficier de certains avantages de la loi, les intéressés doivent introduire une demande ou un recours auprès d'instances déterminées. Ces dispositions prescrivent que la signature de l'intéressé doit être légalisée, suivant le cas, par une autorité quelconque, généralement par un membre du collège échevinal, par l'autorité coloniale ou par un agent diplomatique ou consulaire belge.

Or, il est arrivé à plusieurs reprises que les intéressés qui avaient valablement et dans le délai prescrit, introduit une demande ou un recours, tels que prévus aux articles 21, § 3, 33, § 1, 3°, 34, § 2, 52, § 1, avaient omis de faire légaliser leur signature.

Généralement l'autorité compétente à laquelle est adressée la demande ou le recours, les déclare irrecevables de ce chef.

Il est permis de douter de la validité d'une telle attitude. Aucun des articles en question ne prescrit en effet la légalisation à peine de nullité, sauf l'article 52, § 1, réglementant la procédure du recours en cassation du milicien.

De toute façon, il convient de déplorer un tel procédé. Les autorités auxquelles la demande ou le recours est adressé, feraient mieux, à défaut de légalisation, de retourner ce document à l'intéressé en l'invitant à le faire légaliser sans retard. Ces autorités ne se conformant pas à cette procédure, nous croyons indispensable qu'il en soit expressément fait mention dans un texte légal. Nous ne pouvons admettre, en effet, que le bénéfice de droits fort importants, tels que le droit à l'exemption ou au sursis soit subordonné à une disposition de pure forme, qui peut avoir une certaine raison d'être mais dont l'observation peut aisément être assurée grâce à l'initiative des autorités intéressées.

Daarom voorzien wij in het eerste artikel van ons voorstel dat de overheid, tot dewelke het stuk is gericht, verplicht zal zijn dit zelfde aan de ondertekenaar terug te sturen met de aanzegging aan de ondertekenaar zijn handtekening te doen voor echt verklaren binnen de acht dagen van ontvangst dezer aanzegging. De ondertekenaar zal verplicht zijn het stuk met de voor echt verklaarde handtekening bij aangetekende zending terug te sturen naar de bevoegde overheid binnen de acht dagen van ontvangst ervan op straf van nietigheid van zijn aanvraag of verhaal.

In een tweede artikel voorzien wij dat de nieuwe regel van toepassing is op de gevallen die thans voor de bevoegde instanties aanhangig zijn, zelfs op diegene die het voorwerp uitmaken van een voorziening in verbreking.

C'est pourquoi nous prévoyons à l'article premier de notre proposition que l'autorité à laquelle est adressé le document, sera tenue de le renvoyer au signataire en l'invitant à faire légaliser sa signature dans les huit jours de la réception de la notification. Le signataire sera tenu de renvoyer le document, revêtu de sa signature légalisée, par lettre recommandée à la poste, à l'autorité compétente dans les huit jours de sa réception, à peine de nullité de sa demande ou de son recours.

Nous prévoyons dans un deuxième article que la règle nouvelle sera applicable aux cas actuellement en suspens auprès des autorités compétentes, même à ceux faisant l'objet d'un recours en cassation.

Fernand LEFERE.

WETSVOORSTEL

Eerste artikel.

Na artikel 21, § 3, artikel 33, § 1, 3°, artikel 34, § 2, en artikel 52, § 1, van de wet van 15 Juni 1951 betreffende de dienstplicht, wordt volgende paragraaf toegevoegd :

« Is de handtekening niet voor echt verklaard, dan is de overheid, tot dewelke het stuk is gericht, verplicht dit zelfde aan de ondertekenaar terug te sturen met de aanzegging deze handtekening te doen voor echt verklaren binnen acht dagen na ontvangst dezer aanzegging. De ondertekenaar is verplicht het stuk met zijn voor echt verklaarde handtekening bij aangetekende zending terug te sturen naar de bevoegde overheid binnen acht dagen na ontvangst van de hierboven vermelde aanzegging op straffe van nietigheid van zijn aanvraag. »

Art. 2.

De bepaling, vermeld in het eerste artikel, is toepasselijk op alle zaken welke vóór de bevoegde instanties, vermeld in de artikelen van de wet van 15 Juni 1951 betreffende de dienstplicht, aanhangig zijn, ook op de zaken aanhangig bij het Hof van Verbreking.

Art. 3.

Deze wet treedt in werking de dag dat ze in het *Belgisch Staatsblad* is bekendgemaakt.

16 Juni 1953.

Fernand LEFERE,
W. EEKELERS,
O. VANDENBERGHE,
F. BLUM,
M. DEMETS,
B. VAN ACKER.

PROPOSITION DE LOI

Article premier.

L'article 21, § 3, l'article 34, § 2, et l'article 52, § 1er, de la loi du 15 juin 1951 sur la milice, le recrutement et les obligations de service sont complétés par l'alinéa suivant :

« Si la signature n'a pas été légalisée, l'autorité à laquelle est adressé le document, est tenue de le renvoyer au signataire en l'invitant à faire légaliser sa signature dans les huit jours de la notification. Le signataire est tenu de renvoyer le document, revêtu de sa signature légalisée, par lettre recommandée à la poste, à l'autorité compétente dans les huit jours de la réception de la notification précitée, à peine de nullité de sa demande. »

Art. 2.

La disposition prévue à l'article premier est applicable à toutes les affaires pendantes devant les autorités compétentes, visées aux articles de la loi du 15 juin 1951 sur la milice, le recrutement et les obligations de service ainsi qu'aux affaires pendantes devant la Cour de Cassation.

Art. 3.

La présente loi entrera en vigueur le jour de sa publication au *Moniteur belge*.

16 juin 1953.